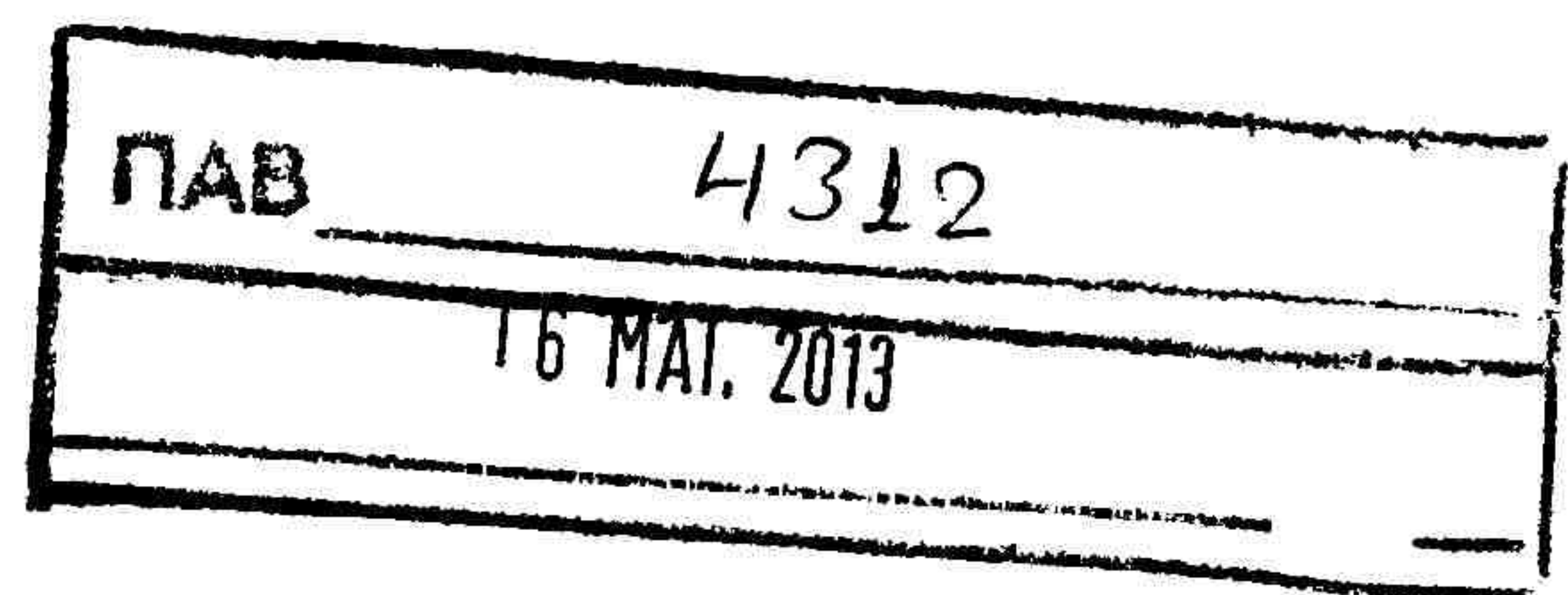

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

- Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
- Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Θέμα: «Καταργεί δικαστικές αποφάσεις με νόμο ο Συνταγματολόγος Υπουργός»

Σχετικά με την από 25-4-2013 ανακοίνωση της Ένωσης Ελλήνων Εργατολόγων στην οποία αναφέρονται στο πραξικοπηματικό νομοσχέδιο που αφορά στην κατάργηση των δικαστικών αποφάσεων οι οποίες έχουν εκδοθεί και ρυθμίζουν προσωρινά διαρκείς έννομες σχέσεις στα εργασιακά και παραθέτουν τροπολογία.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Fwd: ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΓΑΤΟΛΟΓΩΝ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

1 μήνυμα

Νίκος Νικολόπουλος <ninikolopoulos@gmail.com>

25 Απριλίου 2013 - 11:36 π.μ.

----- Forwarded message -----

From: ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΓΑΤΟΛΟΓΩΝ <deltiotipou@gmail.com>

Date: 2013/4/24

Subject: ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΓΑΤΟΛΟΓΩΝ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

To: loverdos@hol.gr, androulakis@mimis.gr, odysseasvoudouris@gmail.com, ninikolopoulos@gmail.com, xristos@aidonis.gr, k.markopoulos@parliament.gr, imichelogiannakis@gmail.com, th.parastatidis@parliament.gr, kasapidi@parliament.gr, info@thsoldatos.gr, p.moutsinas@parliament.gr, kourakos1@gmail.com, bolaris@otenet.gr, nstavrogiannis@parliament.gr

--

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Βουλευτής Αχαΐας

<http://nikosnikolopoulos.gr/>

Follow @NikNikolopoulos on Twitter

2 συνημμένα αρχεία

Αιτιολογική Εκθεση.pdf
204K

Δήλωση τύπου ΜΑΝΙΤΑΚΗ.pdf
683K

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΓΑΤΟΛΟΓΩΝ

Αθήνα 24 Απριλίου 2013

ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΕ ΝΟΜΟ Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΟΙΚΗΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΝΟΜΟ ΠΟΥ ΨΗΦΙΣΘΗΚΕ ΟΜΟΦΩΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΡΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ!

Νέα γραμμή του, προερχομένου από τον χώρο της αριστεράς, Συνταγματολόγου Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης: Επειδή οι νόμοι που εισηγείται στην Βουλή, βάζοντας στους Βουλευτές το μαχαίρι στο λαιμό, πέφτουν στα Δικαστήρια, καταργεί τις ήδη εκδοθείσες δικαστικές αποφάσεις! Αυτό έπαθε λ.χ. με την διαθεσιμότητα ο κ. Υπουργός, όταν διαπίστωσε ότι δεν υπήρξε δικαστήριο το οποίο να θεώρησε συνταγματικό τον νόμο του. Ζήτησε λοιπόν την δόξα πολλών άλλων νομοθετών που αποπειράθηκαν τις τελευταίες δύο δεκαετίες να καταργήσουν ή να περιορίσουν το συνταγματικό δικαίωμα για προσωρινή δικαστική προστασία. Όλες οι διατάξεις αυτές έχουν εν τω μεταξύ κριθεί αντισυνταγματικές από την Ελληνική Δικαιοσύνη. Ασφαλώς, η νέα πρόταση νόμου –αν ψηφισθεί– θα κριθεί με την σειρά της αντισυνταγματική. Όμως θα την έχουν πληρώσει εν τω μεταξύ και πάλι οι αδύναμοι, τους οποίους θα διώξει ο κ. Υπουργός παρ' όλο που η δικαιοσύνη τους δικαίωσε.

Από το **πραξικοπηματικό** αυτό νομοσχέδιο επισημαίνουμε την εξής διάταξη :

«Από την έναρξη ισχύος της παρούσας παύουν να ισχύουν για το μέλλον αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων που έχουν ήδη εκδοθεί και ρυθμίζουν προσωρινά διαρκείς έννομες σχέσεις, εκτός αν έχει ήδη συζητηθεί η κύρια αγωγή στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων και αναμένεται η έκδοση αποφάσεως» (παρ. 4 άρθρου 692 ΚΠολΔ). Αυτό με απλά λόγια σημαίνει ότι ο ίδιος ο νομοθέτης, παρά τη ρητή Συνταγματικά κατοχυρωμένη δικαστική προστασία του πολίτη και παρά τα όσα έχουν επανειλημμένως κριθεί από το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την προσωρινή δικαστική προστασία του πολίτη, οδηγεί στην έξοδο καταργώντας με νόμο τις δικαστικές αποφάσεις δεκάδες χιλιάδες εργαζομένους, για τους οποίους η δικαιοσύνη ήδη έχει αποφασίσει ότι έχουν αποτελέσει θύματα της καταχρηστικής συμπεριφοράς του εργοδότη τους (στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα).

Ο τραγέλαφος της όλης ιστορίας είναι ότι με την πρόταση νόμου καταργείται αντίθετη διάταξη που προ τριών εβδομάδων είχε ψηφίσει ΟΜΟΦΩΝΑ η Βουλή! Την αιτιολογική έκθεση του νόμου αυτού την είχε υπογράψει φαρδιά-πλατιά ο ίδιος ο κ. Μανιτάκης! Με την διάταξη αυτή είχε επιτραπεί ρητά να διαταχθεί με ασφαλιστικά μέτρα η προσωρινή απασχόληση του εργαζόμενου, όπως ισχύει σε όλη την Ευρώπη. Τρεις εβδομάδες μετά η διάταξη αυτή ο ίδιος ο κ. Μανιτάκης πήρε πίσω την υπογραφή του και εισηγείται την κατάργηση της διατάξεως! Και όχι μόνο αυτό, στο εξής το δικαστήριο δεν θα μπορεί να επιδικάζει προσωρινά πάνω από τις μισές αποδοχές του εργαζόμενου, όπως μπορούσε από την εισαγωγή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Από την «διοικητική μεταρρύθμιση» του κ. Μανιτάκη ευνοούνται λοιπόν όλοι οι εργοδότες σε βάρος των εργαζομένων. Ο εργαζόμενος στην Μανωλάδα στο εξής όταν ζητά με ασφαλιστικά μέτρα τα δεδουλευμένα του, ο δικαστής θα του απαντά: με ασφαλιστικά μέτρα μπορώ να σου επιδικάσω μόνο τα μισά. Για τα υπόλοιπα, υπομονή! Θα δικαιωθείς σε δύο με πέντε χρόνια, ανάλογα με την πορεία των ενδίκων μέσων επί της τακτικής αγωγής σου.

Ούτε λίγο – ούτε πολύ καταργούνται με νόμο όλες οι ήδη εκδοθείσες προσωρινές διαταγές Δικαστηρίων ή ακόμη και οι ήδη εκδοθείσες αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων, εκτός εάν μέχρι την ημερομηνία ψήφισης του νόμου έχει συζητηθεί η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ή η αγωγή αντίστοιχα και αναμένεται η έκδοση απόφασης. Στο εξής οι προσωρινές διαταγές για την ρύθμιση πραγματικής κατάστασης θα απαγορεύονται. Τα ασφαλιστικά μέτρα θα ισχύουν μόνο αν δικασθούν εντός εννέα μηνών από τότε που υποβλήθηκε η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

Από πότε υπεύθυνος για το πότε θα δικασθεί μια υπόθεση είναι ο πολίτης; Από πού κι ως που επιτρέπεται ένας υπουργός να υπεισέρχεται στην ουσία της κρίσης του δικαστή, ισχυριζόμενος στην αιτιολογική έκθεση ότι τα δικαστήρια υποκαθιστούν μέσω αυτής την έγκαιρη έκδοση οριστικής απόφασης επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων ή ότι είναι τάχα δύσκολο να κρίνουν αν η απόλυση είναι καταχρηστική; Η αλήθεια είναι ότι στον κ. Υπουργό δεν αρέσει η κρίση των δικαστών, γι' αυτό και τους καταργεί.

Απαράδεκτη τέλος είναι και η μονομέρεια της εισηγητικής εκθέσεως. Συστήνουμε στον συντάκτη της αλλά κυρίως στους Βουλευτές να διαβάσουν την πρόσφατη μελέτη του Επικ. Καθ. της πολιτικής δικονομίας Κωνσταντίνου Πολυζωγόπουλου, Η αρχή της μη ικανοποίησης του δικαιώματος (άρθρο 692 § 4 ΚΠολΔ) ή το «πικρόν ποτήριον» του δικαστού, Αθήνα – Θεσσαλονίκη 2013, που παρουσιάζει τελείως διαφορετική εικόνα. Πώς μπορεί να αποσιωπάται παντελώς η άποψη του προσφάτως εκλιπόντος ακαδημαϊκού Γεωργίου Μητσόπουλου. Από πού κι ως που είναι επιστημονικά θεμιτό να παρατίθενται

στην αιτιολογική έκθεση ορισμένες αποφάσεις Μονομελών Πρωτοδικείων και όχι οι εκατοντάδες αντίθετες που έχουν εκδοθεί σχετικά;

Θέτουμε τους Βουλευτές προ των ευθυνών τους. Ευελπιστούμε ότι δεν θα αυτοαναιρεθούν με το να θεσπίσουν τον αντίθετο νόμο από εκείνον που ομόφωνα εψήφισαν προ τριών εβδομάδων. Η διοικητική μεταρρύθμιση μπορεί να προχωρήσει αν εκείνος που την προωθεί έχει σχέδιο. Η Δικαιοσύνη ποτέ δεν θα σταθεί εμπόδιο σ' αυτό.

Η συρρίκνωση της προσωρινής δικαστικής προστασίας των εργαζομένων δεν είναι απλά αντισυνταγματική αλλά συνιστά θεσμική εκτροπή ειδικά όταν καταργεί όλες τις δικαστικές αποφάσεις που προστατεύουν χιλιάδες εργαζόμενους.

Για το Δ.Σ

Ο πρόεδρος
Χρήστος Νικολουτσόπουλος

Ο Γενικός Γραμματέας
Γιώργος Λουκάς

Τηλ επικοινωνίας : 6944 38 57 52

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με το άρθρο εισάγονται τροποποιήσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η προσωρινή διαταγή, αποτελεί τίτλο εκτελεστό, βλ. 904 παρ. 2 ΚΠολΔ, αλλά δεν συνιστά δικαστική απόφαση, ούτε καν σε περιληπτική μορφή και ως εκ τούτου δεν εμπίπτει στον πυρήνα του άρθρου 20 του Σ, σε αντίθεση με την προσωρινή δικαστική προστασία, δηλαδή τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων. Γίνεται ειδικότερα δεκτό (βλ. ΟΛΑΠ 4/2004) ότι η προσωρινή διαταγή περιλαμβάνει απλή προσταγή του δικαστηρίου, με τη μορφή διοικητικής πράξης της που δεν περιέχει οποιαδήποτε αυθεντική διάγνωση, ή κατά ισοδύναμη διατύπωση αποτελεί εκτελεστή πράξη της δικαστικής αρχής, που δεσμεύει και τα όργανα της εκτελέσεως (στο ίδιο πνεύμα και ΑΠ 133/2004, ΧρΙΔ 2004, σελ. 515). Παρόλα αυτά στην πράξη η προσωρινή διαταγή έχει υποκαταστήσει λειτουργικά αυτή καθαυτή την προσωρινή δικαστική προστασία και συμβάλλει στην καθυστερημένη απονομή της δικαιοσύνης, καθώς ο μεν διάδικος, που ζήτησε και πέτυχε την έκδοσή της, προσπαθεί να τη διατηρήσει σε ισχύ απέχοντας από τη συζήτηση της αιτήσεώς του για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, τα δε δικαστήρια, υποκαθιστούν μέσω αυτής την έγκαιρη έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της αιτήσεως των ασφαλιστικών μέτρων. Παραβιάζεται για το λόγο αυτό και η απαγόρευση ικανοποίησης δικαιώματος (βλ. άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ), και έτσι η οριστική δικαστική προστασία παραμένει κενή περιεχομένου. Εξάλλου, ενώ υπάρχουν περιπτώσεις (κυρίως στις περιουσιακού δικαίου διαφορές), στις οποίες με την προσωρινή διαταγή διασφαλίζεται πράγματι το δικαίωμα (λ.χ. απαγόρευση διαθέσεως, αναστολή εκτελέσεως, απαγόρευση απόπλου), στην πράξη η προσωρινή διαταγή συχνά οδηγεί στην διατήρηση εννόμων σχέσεων του ουσιαστικού δικαίου οι οποίες έχουν νόμιμα λυθεί, με αποτέλεσμα να διαταράσσεται η δικαιοσύνη. Η προσωρινή διαταγή δεν εμπίπτει στον πυρήνα του άρθρου 20 του Σ (δικαστική προστασία και ακρόαση) και ως εκ τούτου τόσο οι προϋποθέσεις για τη χορήγησή της, όσο και η λειτουργία τους εμπίπτει στην εξουσία του νομοθέτη. Λόγω των διακυμάνσεων, που έχουν σημειωθεί στη θεωρία και στη νομολογία για τη λειτουργία και τα επιτρεπτά όρια της προσωρινής διαταγής με τη νέα ρύθμιση υπογραμμίζεται ο απλά εξασφαλιστικός της χαρακτήρας, αλλά και η αδυναμία

δημιουργίας τετελεσμένων περιουσιακών καταστάσεων με την έκδοσή της. Εξάλλου και η πρόσφατη νομολογία θεωρεί ότι η ενεργοποίηση διαρκών έννομων σχέσεων (ιδίως συμβάσεων εργασίας) προσκρούει στο άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, ακόμη και όταν διατάσσεται με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων (βλ. ενδεικτικά ΜΠρωτΑθηνών 12078/2012, ΜΠρωτΡεθ 399/2011, ΜΠρωτΑθηνών 4929/2011). Εξαιρετικά κατεπείγουσες περιπτώσεις, εξάλλου, καλύπτονται επαρκώς από την προσωρινή επιδίκαση απαιτήσεως του άρθρου 729 ΚΠολΔ.

Ανάλογη τροποποίηση εισάγεται και στο άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ. Η απαγόρευση ικανοποίησης δικαιώματος στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων προβλέπεται ήδη από την έναρξη ισχύος του ΚΠολΔ και επομένως διατηρείται κατά βάση η παλιά ρύθμιση. Προστίθεται, όμως, η διευκρίνιση ότι μπορούν μόνο κατ' εξαίρεση να διατηρηθούν σε ισχύ, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (όχι, όμως και με την προσωρινή διαταγή), διαρκείς έννομες σχέσεις, όταν συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι, τους οποίους οφείλει να επικαλείται ο αιτών και να αιτιολογεί επαρκώς (κατά πιθανολόγηση βέβαια το δικαστήριο), χωρίς να αρκούν οι γενικές προϋποθέσεις του κατεπείγοντος (Τέτοιοι λόγοι συντρέχουν λ.χ. όταν καταγγέλθηκε η σύμβαση εργασίας μισθωτού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, χωρίς να τηρηθεί ο έγγραφος τύπος, ή να καταβληθεί η προσήκουσα αποζημίωση, ή όταν κατά την καταγγελία παραβιάσθηκε άλλος ουσιώδης διαδικαστικός τύπος όχι, όμως όταν ο εργαζόμενος επικαλείται κατάχρηση δικαιώματος, ή άλλο ουσιαστικό λόγο, που δύσκολα μπορεί να πιθανολογηθεί στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων). Συγχρόνως, για να μην υποκατασταθεί η κύρια δίκη από το ασφαλιστικό μέτρο, προβλέπεται ρητά ότι η συζήτηση της αιτήσεως είναι απαράδεκτη, εάν δεν έχει προηγηθεί η άσκηση (και βέβαια ο προσδιορισμός δικασίμου της κύριας αγωγής πριν την εκδίκασή της), η εάν η ημερομηνία συζητήσεως της αγωγής απέχει περισσότερο από 6 μήνες από την ημέρα συζητήσεως της αιτήσεως των ασφαλιστικών μέτρων. Με την τροποποίηση εξασφαλίζεται η ιεράρχηση ανάμεσα σε οριστική δικαστική προστασία και ασφαλιστικά μέτρα και αποκτούν περιεχόμενο οι σχετικές ρυθμίσεις των άρθρων 695 και 698 ΚΠολΔ. Για λόγους ίσης μεταχείρισης των διαδίκων προβλέπεται, ρητά στη μεταβατικού δικαίου ρύθμιση ότι αυτή καταλαμβάνει και υποθέσεις, στις οποίες δεν έχει ακόμη συζητηθεί η κύρια αγωγή.

Στην αρχική της μορφή η διάταξη του άρθρου 729 επέτρεπε την επιδίκαση του συνόλου της αποζημιώσεως, ή και των αποδοχών. Η ρύθμιση, όμως, αυτή αντιστρατεύεται τον προσωρινό μόνο χαρακτήρα των ασφαλιστικών μέτρων,

οδηγούσε σε πλήρη ικανοποίηση δικαιώματος αντίθετα με τον απαγορευτικό κανόνα του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ και υποκαθιστούσε την απόφαση επί της αιτήσεως για την παροχή οριστικής δικαστικής προστασίας, καταργώντας έτσι τις διατάξεις των άρθρων 695 και 698 ΚΠολΔ. Με τη νέα ρύθμιση και προστατεύεται το πρόσωπο του αιτούντος και αποσοβείται η δημιουργία αμετάκλητων καταστάσεων. Εξάλλου δεν νοείται η απόφαση ασφαλιστικών μέτρων να υπερακοντίζει τα όρια και το διατακτικό μίας οριστικής προσωρινά εκτελεστής δικαστικής αποφάσεως. Μία οριστική απόφαση μπορεί να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή μόνο για το μετά την άσκησή της χρόνο και κατ' εξαίρεση τρεις μήνες πριν την εκκρεμοδικία (βλ. άρθρο 910 ΚΠολΔ), ενώ σε όλες τις άλλες περιπτώσεις της δυνητικής μόνο κηρύξεως της οριστικής αποφάσεως ως προσωρινά εκτελεστής, η απόφαση κηρύσσεται μόνο εν μέρει προσωρινά εκτελεστή. Επομένως, ενόψει και του προσωρινού, αλλά και εξασφαλιστικού απλώς χαρακτήρα των αποφάσεων των ασφαλιστικών μέτρων εμφανίζεται ως νομοθετική αντινομία η δυνατότητα η προσωρινή δικαστική προστασία να υπερβαίνει σε έκταση και την οριστική δικαστική προστασία, όπως αυτή παρέχεται με τις προσωρινά εκτελεστές αποφάσεις.

Η διάταξη καταλαμβάνει όσες αιτήσεις προσωρινής επιδίκασης απαιτήσεων δεν έχουν εκδικαστεί κατά την έναρξη ισχύος της, αλλά δεν καταλαμβάνει ήδη εκδοθείσες δικαστικές αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων, που επιδικάζουν προσωρινά για οποιοδήποτε λόγο την απαίτηση στο σύνολό της.

Άρθρο

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι υπάρχει ανάγκη, έχει το δικαίωμα, μόλις κατατεθεί η αίτηση και ώσπου να εκδοθεί η απόφασή του, να εκδώσει και αυτεπαγγέλτως προσωρινή διαταγή, που καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση ή στα Πρακτικά, σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν έως την έκδοση της απόφασής του για

την εξασφάλιση ή τη διατήρηση του δικαιώματος. Με την έκδοση της προσωρινής διαταγής επιτρέπεται μόνο να διαταχθεί η απαγόρευση διαθέσεως, ή η απαγόρευση μεταβολής της νομικής ή πραγματικής περιουσιακής καταστάσεως, σε διαφορές με περιουσιακό αντικείμενο, καθώς επίσης η απαγόρευση πράξεων εκτελέσεως, όταν επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση, ή επαπειλείται η έναρξή της. Δεν επιτρέπεται με την προσωρινή διαταγή να διατηρείται σε ισχύ έννομη σχέση η οποία λύθηκε, ή με οποιοδήποτε άλλο τροποποιήθηκε, ούτε να επιτραπεί η συνέχισή της. Με την προσωρινή διαταγή δεν επιτρέπεται να διαταχθούν τα μέσα αναγκαστικής εκτελέσεως των άρθρων 945,946,947 και 950 ΚΠολΔ. Από την έναρξη ισχύος της παρούσας παύουν να ισχύουν για το μέλλον προσωρινές διαταγές, που έχουν ήδη εκδοθεί και ρυθμίζουν προσωρινά διαρκείς έννομες σχέσεις, εκτός εάν έχει ήδη συζητηθεί η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η προσωρινή διαταγή και αναμένεται η έκδοση αποφάσεως.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 691 παρ. 4 η απόφαση που διατάζει ασφαλιστικά μέτρα πρέπει να ορίζει το ασφαλιστικό μέτρο, καθώς και το δικαίωμα, στην εξασφάλιση ή διατήρηση του οποίου αποβλέπει ή την κατάσταση την οποία ρυθμίζει.»

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η συζήτηση της προσωρινής διαταγής προσδιορίζεται υποχρεωτικά εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) εργάσιμων ημερών από την κατάθεση της αίτησης. Αν ο δικαστής κρίνει ότι είναι αναγκαία η εμφάνιση του καθού τον καλεί με οποιονδήποτε τρόπο εντός της ως άνω προθεσμίας. Αν γίνει δεκτό το αίτημα για έκδοση προσωρινής διαταγής η σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προσδιορίζεται για συζήτηση μέσα σε τριάντα (30) ημέρες. Εάν δεν προσδιοριστεί δικάσιμος εντός 30 ημερών από την χορήγηση προσωρινής διαταγής τότε αυτή παύει να ισχύει αυτοδίκαια για το μέλλον. Εάν για οποιοδήποτε λόγο αποβάλει την ισχύ της η προσωρινή διαταγή, δεν επιτρέπεται να χορηγηθεί νέα, με την υποβολή

νέας αιτήσεως. Αναβολή της συζήτησης δεν επιτρέπεται, άλλως παύει αυτοδικαίως η ισχύς της προσωρινής διαταγής, και δεν επιτρέπεται η διατήρησή της, εάν δοθεί αναβολή σε χρόνο που απέχει περισσότερο του ενός (1) μηνός από την αναβολή. Σε κάθε περίπτωση ο αντίδικος διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής. »

Άρθρο..

Η παράγραφος 4 του άρθρου 692 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή διατήρηση. Κατ'εξαίρεση και όταν συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι, οι οποίοι πρέπει να εκτίθενται στην αίτηση για τη λήψη του ασφαλιστικού μέτρου και να πιθανολογούνται επαρκώς στην απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, η οποία θα εκδοθεί το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει, σε διαρκείς έννομες σχέσεις, την προσωρινή διατήρηση της ισχύος αυτών, για χρονικό διάστημα, ωστόσο, το οποίο σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 9 συνολικά μήνες από την υποβολή της αιτήσεως. Στις περιπτώσεις αυτές η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων απορρίπτεται ως απαράδεκτη, εάν κατά το χρόνο συζητήσεώς της δεν έχει ασκηθεί η κύρια αγωγή, ή έχει προσδιοριστεί δικάσιμος για την εκδίκαση της κύριας αγωγής, η οποία απέχει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 6 μηνών από την ημερομηνία συζητήσεως της αποφάσεως των ασφαλιστικών μέτρων. Ο χρονικός αυτός περιορισμός ισχύει και για τυχόν αναβολή της κύριας υποθέσεως. Από την έναρξη ισχύος της παρούσας παύουν να ισχύουν για το μέλλον αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων, που έχουν ήδη εκδοθεί και ρυθμίζουν προσωρινά διαρκείς έννομες σχέσεις, εκτός εάν έχει ήδη συζητηθεί η κύρια αγωγή στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων και αναμένεται η έκδοση αποφάσεως.»

Άρθρο..

Η παράγραφος 2 του άρθρου 729 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το ποσό που επιδικάζεται προσωρινά δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, και εάν πρόκειται για περιοδικές παροχές το ήμισυ των αποδοχών, που καταβάλλονταν πριν την για οποιοδήποτε λόγο λύση ή τροποποίηση της συμβάσεως εργασίας.»

Άρθρο...

1. Το άρθρο 732 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Το δικαστήριο δικαιούται να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο και κάθε μέτρο, που κατά τις περιστάσεις είναι κατά την κρίση του πρόσφορο για την εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, υπό τον όρο ότι υπάρχει ασφαλιστέο κατά το ουσιαστικό δίκαιο δικαίωμα.»

2. Με το παρόν άρθρο καταργείται το άρθρο 732Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με το άρθρο 64 του ν. 4139/2013 (ΦΕΚ Α' 74).